

Dosarul nr. 2ra-2425/2019
2ra-214/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: E. Cojocari)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, A. Danilov, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lidia Ermicioi, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Ermicioi împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Nicolae Pașa și executorul judecătoresc Nicolae Nicolăescu cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2018, Lidia Ermicioi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Pașa Nicolae și executorul judecătoresc Nicolae Nicolăescu cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului recunoscut de art. 6 § 1 art. 1 din Protocolul nr.1 a Convenției Europene prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 septembrie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, pentru perioada de până la momentul pronunțării hotărârii, și compensarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 500 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 13 septembrie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost dispusă încasarea de la Liudmila Costiuc în beneficiul Lidiei Ermicioi a datoriei în sumă de 12 800 de euro, 3510 dolari SUA, 41 122 de lei și taxa de stat în mărime de 500 de lei.

Reclamanta a menționat că debitorul Liudmila Costiuc nu a executat hotărârea instanței de judecată, deși a avut venituri din activitățile sale generatoare de venituri, iar complexitatea procedurii de executare este apreciată ca fiind una relativ simplă, dânsa mereu obiectând împotriva tergiversărilor.

Cu privire la comportamentul părților, a declarat că mereu a dat dovadă de bună-credință, respectând exigențele legale, pe când agenții statului au avut o conduită indezirabilă, fapt reiterat de mai multe ori prin corespondența anexată la procedura de executare.

La fel, a invocat că miza litigiului pentru ea are un caracter vital, deoarece este vorba de punerea persoanei într-o stare de incertitudine și suportarea unor cheltuieli excesive neprevăzute pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime, fiind admisă o stare de victimizare continuă.

Astfel, reclamanta a susținut că faptul tergiversării executării hotărârii a avut efecte negative asupra carierei profesionale, care a generat lipsuri și neajunsuri, plasând-o în situația în care trebuia să suporte cheltuieli suplimentare.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, art. 24 Codul de executare și Legea cu privire la petiționare

Prin hotărârea din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă parțial acțiunea Lidiei Ermicioi; a fost constatat faptul încălcării dreptului Lidiei Ermicioi la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 septembrie 2010 a Judecătorii Buiucani, mun. Chișinău; a fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Lidiei Ermicioi, prejudiciul moral pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în sumă de 40 000 de lei. În rest pretențiile înaintate de Lidia Ermicioi au fost respinse ca neîntemeiate.

La 19 aprilie 2019, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat Ministerul Justiției și a fost casată hotărârea din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, prin prisma art. 2, 4, 5 a Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, a considerat ca fiind întemeiat apelul declarat, concluzionând în sensul casării hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Totodată, instanța de apel făcând o apreciere a circumstanțelor de fapt și de drept a cauzei, a reținut că în acțiunile executorilor judecătorești nu s-a constatat nici un temei de tergiversare a executării hotărârilor judecătorești menționate supra, or, în urma măsurilor întreprinse de către executorii judecătorești nu au fost depistate careva mijloace bănești în conturile debitorului, cât și careva bunuri mobile sau imobile pe numele acestuia fapt confirmat prin comunicate informative a instituțiilor corespunzătoare, de asemenea s-a constatat că debitorul nu deține careva conturi bancare care ar putea fi urmărite în scopul executării documentului executoriu sus menționat.

Suplimentar, instanța de apel a menționat că executorul judecătoresc Pașa Nicolae a întocmit în privința debitorului proces-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 318 alin. (1) Cod contravențional.

Respectiv, Colegiul civil a considerat neîntemeiate argumentele și cerințele Lidiei Ermicioi cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 septembrie 2010 a Judecătorii Buiucani, mun. Chișinău prin prisma inacțiunilor executorilor judecătorești, or, reieșind din datele cuprinse

în conținutul raportului motivat, conduita executorilor judecătorești, a fost în conformitate cu legislația în vigoare și nu relevă indicii privind lipsa de diligență sau tergiversarea executării ordonanței judecătorești, din culpa executorului.

În altă ordine de idei, instanța de apel consideră eronată concluzia instanței de fond și respectiv neîntemeiate pretențiile reclamantei /intimate privind încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului moral pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

La 12 decembrie 2019, Lidia Ermicioi, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de judecată a aplicat eronat normele de drept material, precum și a interpretat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurenta a mai specificat că instanța de apel într-o manieră arbitrară nu a determinat corect sarcina probațiunii.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 septembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 03 octombrie 2019 (f.d. 179), dar la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurentă. Astfel, recursul declarat la 12 decembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 23 decembrie 2019, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-2425/19, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 194).

Conform avizelor de recepție intimații au recepționat copia recursului la 26 decembrie 2019 (f.d. 195-197), or, până la examinarea cauzei, intimații executorul judecătorec Nicolae Pașa și executorul judecătorec Nicolae Nicolăescu nu au depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia.

La 27 ianuarie 2020, Ministerul Justiției a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Lidia Ermicioi, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi.

Examinând temeiurile recursului declarat de Lidia Ermicioi, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Ermicioi, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Lidia Ermicioi, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lidia Ermicioi, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat